

[25] Ἐπειδὴ Βελισάριον ἐκ Ῥαβέννης ἀναστάντα ὁδῶ ἰέναι Ἰλδίβαδος ἐπέθετο, τοὺς τε βαρβάρους ξυνήγεν ἀμφ'αὐτὸν ἅπαντας καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν ὅσους νεώτερα πράγματα ἤρεσκε. [26] Καὶ τῆς μὲν ἀρχῆς ὡς μάλιστα ἐπεμελεῖτο, ἀνασώσασθαι δὲ Γότθων τῷ γένει τὸ Ἰταλιωτῶν κράτος ἐν σπουδῇ ἐποιεῖτο. [27] Κατ'ἀρχὰς μὲν οὖν οὐ πλεον ἢ χίλιοι αὐτῷ εἶποντο καὶ πόλιν μίαν Τικινὸν εἶχον, κατὰ βραχὺ δὲ προσεχώρησαν αὐτῷ ἅπαντες ὅσοι ἐν τῇ Λιγουρία καὶ Βενεταίαις ἦσαν. [28] Ἦν δὲ Ἀλέξανδρός τις ἐν Βυζαντίῳ τοῖς δημοσίοις ἐφεστῶς λογισμοῖς ῥ' λογοθέτην τὴν τιμὴν ταύτην ἐλληνίζοντες καλοῦσι Ῥωμαῖοι. [29] Οὗτος ἀεὶ τοῖς στρατιώταις τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἐπεκάλει ζημίαν. Τοιούτων δὲ ἀδικημάτων αὐτοὺς ὑπάγων, αὐτὸς μὲν ἔνδοξος ἐξ ἀδόξων ταχὺ γέγονεν, ἐκ πενήτων ἀτεχνῶς πλούσιος, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖ χρήματα μεγάλα, εἶπερ τις ἄλλος, ἐπράξατο, τοὺς δὲ στρατιώτας ὀλίγους τε καὶ πτωχοὺς εἶναι καὶ ὀκνηρῶς εἰς τοὺς κινδύνους ἔχειν αἰτιώτατος ἐγένετο ἀνθρώπων ἀπάντων. [30] Βυζάντιοι δὲ αὐτὸν καὶ Ψαλίδιον ἐπικλήσιν ἐκάλουν, ὅτι δὴ αὐτῷ ῥάδιον ἦν ἀποτεμνομένῳ κύκλῳ τὸ χρυσοῦν νόμισμα ἔλασσον μὲν αὐτὸ ἐς ὅσον βούλοιτο ἐξεργάζεσθαι, φυλάσσειν δὲ καὶ ὡς τὸ κυκλοτερές σχῆμα ἐφ'οὔπερ τὸ πρότερον ἦν. [31] Ψαλίδιον γὰρ τοῦτο καλοῦσι τὸ ὄργανον, ὅτῳ τις τὰ τοιαῦτα ἐργάζεται. Τοῦτον βασιλεὺς τὸν Ἀλέξανδρον, ἐπειδὴ Βελισάριον μετεπέμψατο, ἐς Ἰταλίαν πέμπει. [32] Ὁ δὲ γεγονῶς ἐν Ῥαβέννῃ λογισμοὺς προὔθηκε λόγον οὐκ ἔχοντας. Τοὺς μὲν γὰρ Ἰταλιώτας οὔτε τῶν βασιλέως ἀψαμένους χρημάτων οὔτε τι ἄτοπον εἰς τὸ δημόσιον ὑπουργήσαντας ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐκάλει, τὴν ἐς Θευδέριχον καὶ τοὺς ἄλλους Γότθων ἄρχοντας ἀδικίαν ἐπικαλῶν, ἀναγκάζων τε ἀποτιννύναι, εἴ τι ἐκείνους ἐξαπατήσαντες, ὥσπερ αὐτὸς ἔφασκεν, ἐκέρδαινον. [33] Τῶν δὲ στρατιωτῶν τὰ τε τραύματα καὶ τοὺς κινδύνους τῇ τῶν λογισμῶν μικρολογία παρὰ δόξαν ἠμεῖβετο.